Voorzitter,

Vandaag bespreken we de laatste begroting van dit college. Een moment van terugkijken en van vooruitzien.

Waar het landelijk de afgelopen jaren politiek chaotisch was, bleef het in Assen opvallend stabiel. College en raad konden in die rust een aantal grote stappen zetten die echt merkbaar zijn voor onze inwoners. Lof hiervoor.

Want we stonden en staan best voor grote uitdagingen, en wij hebben hierover een aantal vragen:

1. Te beginnen met wonen. De druk op de woningmarkt is groot. Met de bouw van flexwoningen en de ontwikkeling van het Acmesa-terrein is een stevige impuls gegeven aan woningen voor mensen met een gewone portemonnee. Maar de wachtlijsten zijn lang: bijna 9.000 alleenstaande Assenaren staan ingeschreven voor een woning. In totaal zijn het er bijna 15.000. De groep actieve zoekers is kleiner, maar het laat zien hoe groot de behoefte is aan betaalbare huur.

Vraag aan het college: wordt er in alle bouwplannen en marktverwachtingen ook actief ingezet op doorstroming?

2. En dan de huurverhogingen. Door het intrekken van de voorgestelde huurbevriezing in 2026 en door eerdere rijksmaatregelen zoals de vennootschapsbelasting en de inmiddels afgeschafte verhuurderheffing, staan woningcorporaties financieel onder druk. Deze druk wordt voor een deel doorgeschoven naar huurders in de vorm van forse huurstijgingen. Dit raakt juist de groep met de minste financiële ruimte en tast hun bestaanszekerheid aan.

Wij vragen het college: hoe verhoudt deze huursverhoging zich met de door het college nadrukkelijk gewenste vergroting van de bestaanszekerheid? Het voorkomen van schulden? En bent u bereid met de woningcorporaties afspraken te maken over het beperken van huurverhogingen?

3. Onlangs bezocht de SP, samen met andere fracties, het vrouwenhuis in Emmen. We spraken daar met vrouwen die vanuit een onveilige thuissituatie een nieuw leven proberen op te bouwen. Wat we daar hoorden, maakte indruk. We hoorden dat Assen geen duidelijke of structurele voorrangsregeling op een passend huis heeft voor vrouwen die vanuit Assen gevlucht zijn naar het vrouwenhuis. Dat betekent dat Assense vrouwen die terug willen naar hun eigen stad, niet altijd terechtkunnen. Zij lopen het risico om opnieuw in een kwetsbare situatie te belanden, juist omdat er geen passende woonruimte beschikbaar is. Dat kan en mag niet de bedoeling zijn.

Wij vragen het college: Wat gaat u doen om dit te verbeteren? Komt er, in het kader van het op orde brengen van de beleidsinstrumenten Wonen in Assen, een structurele voorrangsregeling voor vrouwen die, na verblijf in een vrouwenhuis, met hun kinderen een nieuwe start willen maken in hun eigen stad?

4. Daarnaast hoorden we iets dat diepe indruk maakte. De vrouwen die we daar spraken, vertelden dat ze geen melding durfden te doen bij Veilig Thuis. Niet omdat ze geen hulp wilden, maar omdat ze bang waren hun kinderen kwijt te raken. Gevangen tussen twee angsten: de ellende thuis en de nog grotere nachtmerrie om als moeder je kinderen kwijt te raken bij het vragen om hulp. En het rapport “Niet gezien en niet gehoord” laat zien dat deze angst niet uit de lucht komt vallen. Vrouwen zijn bang dat Veilig Thuis niet altijd de veilige plek is die het zou moeten zijn. Dat maakt de drempel om hulp te zoeken onnodig hoog en houdt geweld thuis in stand.

Wij vragen het college: Herkent u deze signalen? Wat gaat u doen om Veilig Thuis het vertrouwen en de uitstraling te geven die het hoort te hebben –een plek waar mensen in nood zich veilig voelen en zonder angst hulp durven te zoeken?

5. Tot slot op dit punt de kosten van de vrouwenopvang in Emmen. Hier zijn tekorten op en hier lopen nog gesprekken over.

We mogen toch verwachten dat Assen daar haar bijdrage aan gaat leveren? En dat de nieuwbouw hiermee niet onder druk komt te staan?

6. En dat brengt ons bij het laatste punt: Buurtkracht en wijkcentra. Dit college heeft de afgelopen maanden een mooie visie in de raad gebracht over de organisatie van zorg en welzijn in de wijk. Deze visie onderschrijft de SP helemaal. Onder de naam Buurtkracht worden initiatieven ontwikkeld waarbij inwoners in hun eigen wijk terechtkunnen voor ondersteuning –laagdrempelig, zonder ingewikkelde regels en met meer ruimte voor wat echt nodig is. Het college stelt dat een goed functionerend wijkcentrum, waar inwoners elkaar kunnen ontmoeten, een voorwaarde is voor het verder ontwikkelen van Buurtkracht. Maar voorzitter, we zien dat er in Assen nog steeds een aantal wijken zijn zonder wijkcentrum. In de Lariks bijvoorbeeld en in Pitteloo, waar de Maasstee niet meer voldoet aan de huidige eisen van een goed wijkcentrum. Voor 2026 staat hiervoor niets op de begroting.

En wij vragen het college: Hoe moeten we dit interpreteren? Wordt er gewerkt aan plannen om ook in deze wijken plekken te creëren waar mensen elkaar kunnen ontmoeten en waar Buurtkracht daadwerkelijk kan ontstaan? Of nemen we hiermee een voorschot op komende coalitie-onderhandelingen? En dat stemt somber want:

7. Met een bezwaard hart stemmen wij in met deze begroting. Niet omdat deze begroting niet goed is, maar omdat dit college veel problemen heeft aangepakt waarvan de continuïteit onder financieel druk staat. Ik dank u wel.